

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΛΙΑΙΑ.

Συνδρομή ετησία προπληρωτέα εν τοις χωρίοις τῆς Κύπρου Σελ. 6. εν ταῖς πόλεσι σελ. 8, και εν τῷ ἑξωτερικῷ φράγκα 15.
 Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις και διατριβαὶ κατ' ἀποκοπὴν.
 Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δέον νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσσόν.
 Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπὴν, διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ, περὶ ΚΥΠΡΟΥ.

Μεγάλως ἀληθῶς ὀφείλομεν χάριτας εἰς τὴν ἀξιόλογον ἐφημερίδα «Ν. Ἡμέρα», τὸ ἔγκριτον τοῦτο τῆς Τεργέστης Ἑλλ. φύλλον, ἣτις ἐκάστοτε ἀναλαμβάνει τὴν ἐν τῇ Κωνσταντίνῃ Βίβλῳ μετάφρασιν ἐν ἐκτάσει τῶν τὴν Κύπρον ἀφορώντων. Ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 22)3 ἀπριλίου εὐρίσκομεν μετάφρασιν ἀεπὶ τὸ περιληπτικώτερον τῆς περὶ Κύπρου τελευταίας ἐκθέσεως τοῦ ἀπελθόντος Μ. Ἀρμοστοῦ σὶρ Βιδδῶλφ ἐξ ἧς ἐθεωρήσαμεν καλὸν ν' ἀναγράψωμεν τεμάχιά τινα μετὰ τινων παρατηρήσεων ὅπως ἀποδείξωμεν κατὰ πόσον οἱ ἄρχοντες Ἀγγλοὶ καυχῶνται ὅτι ὠφέλησαν τὴν νῆσον καὶ εἰς πράγματα μάλιστα διὰ τὰ ὅποια ἡμεῖς οἱ ἀρχόμενοι ἔχομεν τὴν ἐναντίαν ἰδέαν καὶ παραπονούμεθα.

Ἡ ἐκθεσίς τοῦ σὶρ Βιδδῶλφ φέρει ἡμερομηνίαν 28 Αὐγούστου 1885 ἄρχεται δὲ ὡς ἐξῆς. «Τὸ νομοθετικὸν συμβούλιον συνεδρίασεν 39 ἡμέρας ἐψήφισε πολλὰ σπουδαία καὶ κοινωφελῆ νομοθετήματα». Πιστεύομεν ὅτι τὸ διάστημα (39 ἡμέραι) δύναται νὰ δώσῃ καλὴν ἰδέαν τῆς τε ποσότητος καὶ τῆς ποιότητος τῶν νομοθετημάτων. Ἐκτὸς ἐὰν ὁ σὶρ Βιδδῶλφ διδῇ ἐκανότητα τῆς Βουλῆς μας ἀνωτέραν τῆς τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων ἢ τῶν Λόρδων. Ἐπειτα ὡς πλειστάκις ἀπεδείχθη ὅτι οὐδὲν δύναται οἱ Βουλευταί μας νὰ πράξωσιν ἄνευ τῆς θελήσεως τῶν ἁγγλων ἢ λέξις κοινωφελῆς θὰ ἐγράφη κατὰ λάθος ἀντὶ τῆς ἁγγλῶ

φελῆς.

«Τὸ τέλος τῆς τιμῆς τοῦ οἴνου—ὁμολογεῖ ὁ Μ. Ἀρμοστής—ὕπολογίζεται ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ ἐν τῷ λιμένι τῆς ἐξαγωγῆς.» Δίκαιον ἀληθῶς τοῦτο! Δεκάτη ἡ ζινζιριὰς ὁ ὁποῖος ἔπρεπε νὰ λαμβάνηται εἰς εἶδος ἐν αὐτοῖς τοῖς χωρίοις τῶν παραγωγῶν νὰ ὑπολογίζεται ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ πράγματος ἐν τῷ λιμένι τῆς ἐξαγωγῆς!!! χωρὶς νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν τὰ 30—40 γρόσια τοῦ ἀγωγίου τὰ ὁποῖα ἐξοδεύονται διὰ νὰ κατέλθῃ τὸ πρᾶγμα εἰς τοὺς λιμένας οὔτε νὰ τοὺς μέλλῃ δι' ὅσον πρᾶγμα χαλὰ καὶ φθείρεται. Μὰ ἡμεῖς ἀκριδῶς δι' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα παραπονούμεθα φίλτατε Μ. Ἀρμοστά!

«Ἡ ἐσοδία τῶν Δημήτριακων τοῦ 84 ἦν ἐξαιρετικῶς καλὴ ἀλλὰ τὸ ταπεινὸν τῶν τιμῶν παρεκίνησε, φαίνεται, τοὺς κατόχους νὰ κρατήσωσι τὸ προῖον ἐν ταῖς ἀποθήκαις, διότι ἡ ἐξαγωγή ὑπῆρξε πολλῶ ἐλάσσων ἢ κατὰ τὸ προηγηθὲν ἔτος.» Παρεκίνησε τοὺς κατόχους ἀλλὰ ποίους ἐννοεῖ κατόχους, τοὺς γεωργούς; ἄρα γε τῶν ὁποίων ἡ δυστυχία καὶ τὰ χρέη τοῦ ἀναγκάζει νὰ τὸ πωλῶσιν ἀπὸ τ' ἄλλων εἰς τοὺς δανειστάς των ἐμπόρους καὶ τοκογλύφους; Ὄφειλε νομίζω νὰ σαφηνίσῃ τοῦτο καὶ νὰ εἴπῃ τοὺς ἐμπόρους ἢ μᾶλλον τοὺς τοκογλύφους. Ἠνάγκασε τὸ ταπεινὸν τῶν τιμῶν νὰ κρατήσωσι τὸ πρᾶγμα εἰς τὰς ἀποθήκας, διότι ἡ μόνη πικρὰ ἀλήθεια τοῦτο εἶνε. Ὁ δυστυχὴς χωρικός μόλις δυνήθη νὰ κρατήσῃ ὅσον προῖον τὸν ἀρκεῖ νὰ τραφῇ κατὰ τὸ ἔτος

ἐκεῖνο καὶ νὰ σπεῖρῃ, καὶ τοῦτο εἰς μεγάλας ἐσοδίας.

«Μέγα τι δημόσιον ἔργον δὲν ἐπετελέσθη κατὰ τὸ ληξάν ἔτος (δηλ. κατὰ τὰ ἄλλα ἐπετελέσθη) κατεσκευάσθησαν ὁμῶς μεγάλαι τινὲς γέφυραι κλ». Δὲν προσέθεσιν ὁμῶς, εἰς ἀβρότητα ἀγγλικῆς φαίνεται, ὅτι τὰς μεγάλας γέφυρας τὰς παρασύρει ὁ πρῶτος πάντοτε χειμᾶρρος (διότι ἡμεῖς ποταμούς δὲν ἔχομεν) μ' ὅλας τὰς χιλιάδας λίρας αἱ ὅποιαι κατ' ἔτος δίδονται μισθοὶ εἰς τὸ μηχανικὸν τυχημα.

«Μεγάλῃ πρόδοις ἐγένετο περὶ τὸν χωρισμὸν τῶν δημοσίων δασῶν, μεγάλα ἰδ' ἐκτάσεις ἐξηρέθησαν τῆς ἰδιωτικῆς χρήσεως μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένην προαγγελίαν. Ἐνιαχοῦ ιδιωτὰ διετύπωσαν ἀξιώσεις κτήσεως ἐπὶ τῶν δασῶν, ἐπὶ λόγῳ ὅτι ἐνέμοντο αὐτὰ πρὸς βοσκήν. Ἀλλὰ τὰ ἀνώτερα δικαστήρια, ἀπεφάνθησαν, νομίζω, πανταχοῦ ὑπὲρ τοῦ κράτους». Εἰλικρίνεια μεγίστη ἐνταῦθα. Μεγάλαι ἐκτάσεις ἐξηρέθησαν τῆς ἰδιωτικῆς χρήσεως, πλείστα δὲ ἰδιωτικὰ δάση συμπεριελήφθησαν καὶ οὐδενὸς τὸ παράπονον ἠκούσθη, τὰ δὲ ἀνώτερα δικαστήρια δὲν ἔδωκαν δίκαιον εἰς κανένα ιδιώτην. Ἐδῶ νομίζω δὲν ὑπάρχει καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπάρξῃ διὰ νὰ ἦνε ἡ ἀλήθεια πλήρης. Ἄς κρίνῃ λοιπὸν ἕκαστος ἐὰν οὐδεὶς ιδιώτης εἶχε δικαίωμα νομῆς ἢ ξυλείας ἐπὶ τινος δάσους καὶ ἐπομένως τὴν δικαιοσύνην τῶν ἀνωτέρων δικαστηρίων ἀποφανθέντων ἀπανταχοῦ ὑπὲρ τοῦ κράτους». Ἀλλὰ ποίου κρά-

τους; τοῦ ὀθωμανικοῦ ἀρά γε ἢ τοῦ ἀγγλικοῦ; Ἀφοῦ βέβαια τοῦ κυπριακοῦ δὲν εἶνε, διότι ἡ κυπριακὴ γῆ δὲν ἀνήκει εἰς τοὺς κυπρίους κατὰ τὰ ἐνώτερα δικαστήρια.

«Ὁ κανονισμὸς τοῦ ποσοῦ ὅπερ ἐπρεπε νὰ ἀποτίνηται κατ' ἔτος τῇ Τουρίκᾳ ἀπῆρτησε κοπιώδη οἰκονομικὴν ἔρευναν» λέγει ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ ὁ σίρ Βιδδῶλφ κατόπιν δ' ἐπάγει. «Ἡ ἀνιδρύσις τοῦ Ν. Συμβουλίου εἰς ὃ ἡ Ἀνασσα ἐνεπιστεύθη τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν τὴν παραχωρηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου, ἐπέτρεψε τῇ Κυβερνήσει νὰ ψηφίσῃ τοὺς πρὸς κανονικὴν διεξαγωγὴν τῆς διοικήσεως ἀναγκαίους νόμους» τοὺς φορολογικοὺς δηλαδή καὶ διότι «ἀπῆρτησε κοπιώδη οἰκονομικὴν ἔρευναν» ὁ φόρος πρὸς τὴν Τουρίκιαν. Θὰ ἦτο δηλαδή πολὺ δύσκολον νὰ εὑρεθῇ καὶ νὰ ἐξοικονομηθῇ ὁ φόρος οὗτος ἐὰν τῇ δυνάμει τοῦ Νομοθετικοῦ δὲν ἐψηφίζοντο οἱ ἀναγκαῖοι φορολογικοὶ νόμοι. Ἐξομολόγησις εἰλικρινὴς καὶ τοῦτο; ἀφ' ἑνὸς μὲν ὡς πρὸς τὸ δυσβάστακτον τοῦ τοιοῦτου φόρου πρὸς τὴν Τουρίκιαν καὶ δυσανάλογον διὰ τὸ πτωχὸν καὶ κατίσχον βαλάντιον τῶν Κυπρίων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὡς πρὸς τὴν μεγάλην φορολογικὴν προσπάθειαν ἣν κατέβαλον κατὰ τοῦ ἰδίου τούτου πτωχοῦ καὶ κατίσχου βαλάντιου.

«Πρὸ τῆς κατοχῆς ἡ ἐξαγωγή ὑπερέβαινε τὴν εἰσαγωγὴν· ἀλλὰ νῦν ἡ εἰσαγωγή καὶ εἰς ἐμπορεῖματα καὶ εἰς χρῆματα ὑπερβαίνει τὴν ἐξαγωγὴν καὶ μεγάλη ποσότης χρυσοῦ ἀπορροφᾶται κατ' ἔτος ἐν τῇ νήσῳ» λέγει ὁ σίρ Βιδδῶλφ, ἐκ τούτων δὲ ἐξάγει τὸ συμπέρασμα καὶ οὗτος καὶ τὰ «Ἡμ. Νέα» ἐτι «ὁ λαὸς γίνεται ὀσημέραι πλουσιώτερος. Ἀλλὰ φαίνεται ἐτι ἡμεῖς δὲν ἔχομεν οὐδὲ κόκκον συνάπτεως ἀπὸ τοῦ πράγματος ἐκείνου ὅπερ καλεῖται νόμος διότι τὸ ἀντίστροφον ἐξάχομεν ἐκ τῶν ἀνωτέρω παρατηρήσεων. Ἡμεῖς φρονοῦμεν ἐτι ὅταν γίνηται μεγάλη ἐξαγωγή τότε ὁ λαὸς εὐπορεῖ καὶ ὅχι ὅταν γίνηται εἰσαγωγή μεγαλειτέρα καὶ μάλιστα χρυσοῦ ὅστις ἀπορροφᾶται ἐν Κύπρῳ. Ἀληθὲς ἡ ἐκθεσις ἀλλ' ἐσφαλμένη ἡ παρατήρησις. Ἡ μεγάλη εἰσαγωγή γίνεται διότι μετὰ τὴν καθόδον τῶν Ἀγγλων προσεπαθήσαμεν ἀνοήτως νὰ συμμορφωθῶμεν πρὸς τοὺς εὐρωπαίους καὶ νὰ τοὺς μιμηθῶμεν καὶ ὡς πρὸς τὰς τροφὰς καὶ ποτὰ καὶ πολυτελείας. Ὁ χρυσοῦς ἀπορροφᾶται πράγματι ἐν Κύπρῳ ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ταμείου. Ἀφοῦ ἐκρατήθη σημειώσις τῶν εἰσαγομένων νομισμάτων

πῶς παραπλῆρως τῆς σημειώσεως ταύτης δὲν ἐσημειώθη καὶ ἡ ἐξαγωγή τοῦ χρυσοῦ ὁποῖος δίδεται ὡς φόρος εἰς τὴν Τουρίκιαν καὶ ὡς μισθὸς ὄλων τῶν ἀγγλων ὑπαλλήλων; (διότι καὶ αὐτὸς ἐξάγεται). Διότι λοιπὸν ἀπορροφᾶται τόσος χρυσοῦς ἐν Κύπρῳ καὶ διότι γίνεται ὑπὸ τῶν ναταχρέων εἰς τὰς τραπεζὰς ἐμπορῶν εἰσαγωγῇ μεγαλειτέρα ὁ λαὸς γίνεται πλουσιώτερος; Ἀπορίας ἀξίον ἀληθὺς τοῦτο.

«Μεγάλας προόδους ἐπέτελεσεν ἡ ἐκπαίδεσις» λέγει ὁ σίρ Βιδδῶλφ. Οἱ καρποὶ τῆς προόδου ταύτης θὰ ἐκτιμηθῶσι μετὰ τινα ἔτη διὰ συγκρίσεως πρὸς τὴν κατὰστασιν, ἣν περιέγραφεν ἡ πρώτη μου ἐκθεσις. Δὲν ἀρνούμεθα ὅτι ἡ Κυβέρνησις δίδει ἐπιχορήγησιν διὰ τὰ διάφορα σχολεῖα τῆς νήσου τρεῖς χιλιάδας λιρῶν, ἐκ τοῦ χρήματός μας πάλιν, ἀλλ' ἡ «μεγάλη πρόοδος περὶ τὴν ἐκπαίδευσιν» δὲν ἀφείλεται καθ' ἑλοκληρίαν εἰς τοῦτο ἢ εἰς τὰς πρὸς τοῦτο δῆθεν προσπαθείας τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τοῦτο τὸ ἀποδεικνύει καὶ αὐτὴ ἡ φράσις «μετὰ τινὰ ἔτη θὰ ἐκτιμηθῶσι οἱ καρποὶ τῆς προόδου ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν κατὰστασιν ἣν περιέγραφεν ἡ πρώτη μου ἐκθεσις». Εἰς ποῖον μέρος τοῦ κόσμου, ἔστω καὶ μὴ ἀγγλικὴν κτῆσιν, κατοικοῦμενον ὑπὸ Ἑλλήνων, μετὰ πᾶσαν πάροδον 12—15 ἐτῶν δὲν παρατηρεῖται πρόοδος περὶ τὴν ἐκπαίδευσιν, ἔστω καὶ ἀν οὐδεμία ἐπιχορήγησις δίδεται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως; Ἐὰν ἡ ἐπιχορήγησις ἦτο γενναία καὶ ἡ προσπάθεια περὶ τὴν ἐκπαίδευσιν ζωηρά καὶ ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, θὰ ἐφάνετο ὅτι ἐβιάσθη τὸν τινὰ ἢ πρόοδος εἰς διάστημα ὁλίγων ἐτῶν καὶ ὅχι ὅτι ἀφέθη αὐτῇ νὰ βαδίζῃ τὴν συνήθη πορείαν τῆς. Δὲν εἶνε λοιπὸν «φυσικὸν ἀποτέλεσμα κανονικῆς διοικήσεως αἱ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπταετίαν πρόοδοι» ὡς γράφει ἡ ἐκθεσις, ἀλλὰ φυσικὸν βάδισμα τῆς προόδου ὅπερ ἐκτελεῖται ἐν πάσῃ ἑλληνικῇ κοινότητι.

(ἀκολουθεῖ)

ΕΓΧΩΡΙΑ.

Χαιρετίζομεν τὴν ἐμφάνισιν νέας ἀγγλικῆς συναδέλφου ἐκδιδομένης ἐν Λάρνακῃ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Times of Cyprus» πρὸς ἣν εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας εὐτυχὴ διάδοσιν. Ὁ ἀξιότ. συντάκτης τῆς περὶ δύο σπουδαίων ἀντικειμένων ἔγραψεν ἐκτεταμένως πράγματα ἀπεδεικνύοντα τὸ ὀρθὸν τῶν ἰδεῶν τοῦ «περὶ τῶν ἐξόδων τὰ

ὅποια ἡ νῦν Κυβέρνησις ἔκαμνε πρὸς ἐξόντωσιν τῆς ἀκρίδος» τὰ ὅποια εὐρίσκει ἀρκετὰ ὀγκώδη ὡς πρὸς τὰ ἐπὶ Τουρίκας ἐξοδευθέντα, καὶ «περὶ ἐλευθερίας ὡς πρὸς φύτευσιν καὶ καλλιέργειαν τοῦ καπνοῦ» ὅπερ εὐρίσκει ἀρκετὰ διὰ τὸν τόπον ὠφέλιμον. Ἐλπίζομεν ὅτι ἐν τῇ προσώπῳ τοῦ ἀξιότιμου συντάκτου τοῦ φύλλου τούτου εὐρομεν εἰλικρινῇ μάρτυρα παντός δικαίου περὶ τῶν Κυπρίων καὶ ἀξιόλογον συνεργάτην ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τοῦ τόπου.

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑ.

Ἡ θέσις ἐξεταστοῦ τῶν λογαριασμῶν τῶν προσόδων, συνεπεία τῆς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Κράτους σταλείσης πρὸς τὸν Μ. Ἀρμοστὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐπιστολῆς, ἐψηφίσθη — Ἡ τοῦ κ. Ζήνωνος δικαία καὶ λογικὴ πρότασις, ὅπως ὁ λιμὴν Κυρηνείας κατασκευασθῇ σύμφωνα μὲ τὰς διαθεβαιώσεις καὶ ὑποχρεώσεις ἃς πέρυσιν ἀνελαβεν ἡ Κυβέρνησις, ἥτοι νὰ κατασκευασθῇ λιμὴν δυνάμενος νὰ δίδῃ σκέπιν εἰς πλοῖα 400 τόνων καὶ διὰ 4,000 λιρῶν καὶ ὅχι ὡς νῦν ἡ κυβερνήσις ἀπεφάνθη, ὅτι ὁ λιμὴν θὰ ἦ διὰ μικρὰ μόνον πλοῖα καὶ μὲ ἐξόδα 7,200 λιρ., ἀπερρίφθη τῶν κ. κ. Πασχάλη καὶ Ἐδσταθίου ψηφισάντων μετὰ τῆς κυβερνήσεως. — Ἡ τοῦ κ. Νικολαΐδου πρότασις ὅπως ἀνατταλῶσιν αἱ δίκαι καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων ἀχρὶς οὐ ἐκδοθῇ εἰδικὸς περὶ τούτου νόμος, κατόπιν μεγάλης πάλης τῶν κυβ. μελῶν ἐγένετο δεκτὴ διὰ πλειοψηφίας.

Καθ' ἃ μανθάνομεν, συνεπεία τῆς τοῦ κ. Ζήνωνος προτάσεως, ἀναφορὰ συνταχθεῖσα ὑφ' ὄλων τῶν μελῶν τοῦ νομοθετ. συμβουλίου, ἐπισήμων τε καὶ χείρων, ἀποσταλήσεται τῷ ὑπουργῷ τοῦ Κράτους, δι' ἧς αἰτεῖται ἡ δι' οἰουδήτινος τρόπου ἀνακούφισις τῆς νήσου ἀπὸ τοῦ τελουμένου τῇ Τουρίκᾳ φόρου. Ἐλπίζομεν ὅτι καὶ διὰ τῶν ἰδιαιτέρων εἰλικρινῶν τοῦ ἀρμοστοῦ ἡμῶν παραστάσεων ὁ σκοπὸς ἐπιτευχθήσεται.

Σήμερον ἡ αὔριον κλείει τὰς θύρας αὐτοῦ τοῦ νομοθ. συμβουλίου ληγοῦτης συνάμα καὶ τῆς πρώτης βουλευτικῆς περιόδου.

Ἡ τηλεγραφικὴ εἰδήσις τῆς 8)20 ἰσταμένου πληροφορεῖ ἡμᾶς, ὅτι ἡ «Σημεία» τοῦ Λονδίνου λέγει ὅτι κί Δυνάμεις θὰ ἐπιμένωσιν εἰς τὸν ἀφοπλισμὸν τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ἡ Ἀγγλία, Γαλλία καὶ Ἰταλία ἀπῆντησαν εἰς τὴν ἐγκύκλιον

της Πύλης με τὸ αὐτὸ πνεῦμα μεθ' οὗ καὶ αἱ ἄλλαι αὐτοκρατορίαι ἀπῆντησαν, ὅτι ἡ Ἑλλάς ἀπαίτει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς Βερολινείου συνθήκης καὶ ὅτι ἡ Ρωσσία δὲν ἐδέχθη τὰς ἐπιφυλάξεις τοῦ πρίγκηπος Ἀλεξάνδρου.

Ὁ ὑπογρανόμενος δηλοποιῶ ὅτι ὅσον-οὔπω θὰ ᾔμαι κάτοχος τῶν ὑπὸ τοῦ Ἐφ' ου τῆς Παιδείας ἐγκριέντων διδακτικῶν βιβλίων ὅπως εἰσαχθῶσιν εἰς τὰ σχολεῖα τῆς νήσου ἡ ἰών, ἅτινα θὰ πωλῶνται παρ' ἐμοὶ τοσοῦτον εὐθηνά ὅσον ἐν οὐδενὶ ἄλλῳ τῆς Κύπρου βιβλιοπωλείῳ.

Λευκωσία 1/13 Ἀπρίλ. 86.

Δ. Πετρίδης
Βιβλιοπώλης.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.

Φαίνεται ὅτι ἡ Ἀγγλία διὰ νὰ καταλάβῃ καλλίτερον ποῖαι δυνάμεις ἔχουν σκοπὸν νὰ τὴν ἀκολουθήσουν πράγματι εἰς τὰς κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐνεργείας τῆς συνεβούλευσε τὴν Πύλην καὶ ἐπρότεινε αὕτη εἰς τὰς δυνάμεις διὰ νὰ μεταχειρισθῶσι τὸν στόλον των πρὸς τὴν νὰ ἀναγκάσῃ τὴν Ἑλλάδα νὰ ἀφοπλισθῇ ἀφοῦ ἀπαξ ὑπεσχήθησαν νὰ πράξουν τοῦτο. Ἀπῆντησαν λοιπὸν ἡ Αὐстроουγγαρία, Γερμανία καὶ Ρωσία μόνον ὅτι θὰ μεταχειρισθῶσι μέσα διὰ ν' ἀφοπλισθῇ ἡ Ἑλλάς· ἀλλὰ ποῖα μέσα ἄρα γε; Ὁ «Χρόνος» τῶν Παρισίων λέγει ὅτι ἡ Γαλλία δὲν ἐννοεῖ νὰ συνοπογράψῃ τελεσίγραφον πρὸς τὴν Ἑλλάδα πρὸ τοῦ νὰ γνωρίσῃ καλῶς τὴν διάθεσιν καὶ τὸ πνεῦμα τῶν δυνάμεων. Αἱ ἄλλαι δυνάμεις οὐδ' ἠκούσθησαν. Τί σημαίνουν λοιπὸν αὐτά;

Σημαίνουν καθ' ἑμᾶς ὅτι αἱ δυνάμεις διηρέθησαν καὶ ὅτι οὐδεμία ναυτική ἐπίδειξις θὰ λάβῃ χώραν ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος πλέον.

Ἐξ Ἑλλάδος οὐδεμία εἰδήσις τηλεγραφική. Ἀγνοοῦμεν ἂν ὁ Τρικούπης διεδέχθη ἢ θὰ διαδεχθῇ τὸν Δηλιγιάννην. Ἐν τούτοις πολὺ ὀργήγορα θὰ μάθωμεν πλέον καὶ τῆς Ἑλλάδος τὸν σκοπὸν καὶ τῶν δυνάμεων τὸ πνεῦμα, διότι τοιαύτη κατὰστασις εἰς οὐδένα συμφέρει.

Τὸ «Δίκαιον» τῆς Ρώμης περὶ τοῦ ἐλληνικοῦ ζητήματος ἔχει τὰς ἐξῆς πληροφορίες· Αἱ δυνάμεις ἀπεφάσισαν νὰ ἀποστῶσιν ἀντιστάμεναι κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἀφήσασαι αὐτὴν ἐλευθερίαν ἐνεργείας, συγχρόνως ὅμως καὶ ἄπασαν τὴν εὐθύνην τῶν συμβησομένων.

Οἱ ἐν Σούδα ναύαρχοι ἀπηύθυναν ἐπὶ μόνον σύστασιν εἰς τὴν Τουρκίαν ὅπως μὴ πλησιάζωσιν εἰς τὰ ὕδατα ἡμῶν τουρκικὰ πλοία. Τὴν συγκοινωνίαν τῆς Πρεβέζης καὶ τὴν μεταφορὰν ἐκεῖ στρατιωτῶν καὶ πολεμοφοδίων ἐκτελοῦσι τὰ αὐστριακὰ ἀτμόπλοια μὴ προσεγγίζοντα εἰς Κέρκυραν. Τὰ ἐν Πρεβέζῃ ὁρμούντα τρία τουρκικὰ ἀνεχώρησαν εἰς Σούδαν.

Ὁ ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτὴς τῶν «Καιρῶν» τοῦ Λονδίνου ἐπιστέλλει ὅτι ἔσχε ἀκρόασιν παρὰ τῷ βασιλεῖ, ὅστις ἐξέφρασεν αὐτῷ τὴν ζωηρὰν ἐπιθυμίαν νὰ συγκληθῇ ἡ Βουλὴ, εἶνε δὲ γνώμης ἡ Τουρκία νὰ παραχωρήσῃ τῇ Ἑλλάδι τὸ διαμέρισμα τοῦ—Ὀλύμπου παραχωρήσας ἀρκούσα ἀναμιγνύσας πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς. Ὁ βασιλεὺς φρονεῖ ὅτι αἱ δυνάμεις δὲν ἔχουσιν ἀκριβῆ ἰδέαν περὶ τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθημάτων τῶν Ἑλλήνων.

Τὴν ἐξῆς συγκινητικὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἐν Ἀθήναις διαμένοντος διαπρεποῦ ἀνδρὸς κ. Ν. Ι. Σαριπόλου συμπατριώτου ἡμῶν ἀναγινώσκωμεν ἐν τῇ «Ἀεροπόλει».

Κύριε Συντάκτα.

Σύμπα· ὁ παρελθὼν βίος μου μαρτυρεῖ περὶ τῆς φιλοπατρίας μου. Καίπερ ἐβδομη κοντούτης, γέρον καὶ πολυμελὴ ἐξ ἀσθενῶν προσώπων οἰκογένειαν ἔχων, μόνον δὲ ἡμῶν στήριγμα ἐπ' ἐλπίσι τὸν ἀποδημοῦντα υἱόν μου εὐρισκόμενον τανὺν περὶ τὸ τέλος τῶν ἐαυτοῦ σπουδῶν, ἐφ' ἧς ἀφειδῶς ἐδαπάνησα καὶ δαπανῶ ὅπως καταστήσω τοῦτον ἄξιον τῆς πατρίδος, ἀλλ' ὅμως τοῦτόν τε καὶ ἐμαυτὸν προθύμως εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος προσφέρω.

Ὅθεν ἅμα κηρυχθέντος τοῦ πολέμου θέλει προσέλθῃ, ὡς καὶ ὁ ἴδιος μοι γράφει, διότι καὶ ἡ ὑπηρεσία, ἣν ἔλαβεν, ἀπλῆ ἐστίν οικονομία χρόνου πρὸς μὴ πρόωρον διακοπὴν τῶν σπουδῶν του, καὶ οὕτως ἐννοεῖ ταύτην ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, δι' οὗ ἐποίησε διορισμὸν τοῦ υἱοῦ μου.

Βεβαιώητε, ὅτι ὁ βίον ὅλον πρὸς θεραπείαν τῆς πατρίδος ἀναλώσας, ἀδύνατον νὰ διαψεύσῃ αὐτὸς ἐαυτὸν ἐν γήρατι.

Κατὰ τι τηλεγράφημα ἐκ Κων)πόλεως πρὸς τὰ «Ἡμερήσια Νέα» τῆς 27 Μαρτίου ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀνήγγειλεν ὅτι ἂν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν μὴ ἱκανοποιηθῶσιν αἱ ἀξιώσεις αὐτῆς θὰ κηρύξῃ τὸν πόλεμον ἐναντίον τῆς Τουρκίας.

Μετὰ τὴν τελεσθεῖσαν δοξολογίαν τῆς 25 Μαρτίου ἐν τῷ ναφ τῆς Χαλκίδος ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ καὶ μετὰ πολεμικώτατον λόγον, ὃν ἐξέφωνεν ὁ ἀρχιερεὺς ἐνώπιον τοῦ ἐνθουσιώδους πλήθους, ὃπερ τυνεκινήθη ἐπὶ τοῖς λόγοις τοῦ ἱεράρχου μέχρι δακρύων, ὁ ἀρχιερεὺς προτέφερον εἰς τὸν Νομάρχην Χαλκίδος τὴν ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ μήτραν ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ πολέμου. Ἐπανέρχονται οὕτω αἱ μεγάλαι ἡμέραι τῆς ἐποχῆς τοῦ 21 κατὰ τὰς ὁποίας ὁ κλῆρος ἔσχεν ἀποστολὴν ἀνταξίαν τῆς ἱερᾶς αὐτοῦ θέσεως. Εἴθε νὰ ἐμμεῖτο καὶ ὁ λοιπὸς κλῆρος τὸν σεβαστὸν καὶ φιλόπατριν ἱεράρχην τῆς Χαλκίδος.

Διὰ τοῦ ἀφικθέντος προχθὲς ἐκ Κων)πόλεως Γαλλικοῦ ἀφίκοντο 50 ἐθελονταὶ ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Τουρκίας σπεύσαντες ἀμέσως πρὸς κατὰταξιν. Καὶ ἐκ Καρδίτης γράφουσιν ἡμῖν, ὅτι πολλοὶ διέρχονται ἐκεῖθεν διευθυνόμενοι εἰς Ζάρκον καὶ Καλαμπάκαν πάντες ἡλικίας 28—30 ἐτῶν κ ο τ σ α ν ι α μ ο ν α χ ἂ , ὡς τοὺς ἀποκαλεῖ ὁ ἀνταπο-

κριτὴς, σπεύδουσι δὲ νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὰ εὐζωνικά.

Μετ' εὐχαριστήσεως, ἐπληροφόρηθμεν ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Μαυρομιχάλης, εἰς τοὺς ἐν Ἀρτῇ ἀξιωματικούς τοῦ στρατοῦ, ἀνεπιφυλάκτως διεκήρυξεν ὅτι ὁ πόλεμος θὰ γείνη. Ἀπαντες δ' οἱ ἐκεῖ ἀξιωματικοὶ κατενθουσιάζθησαν ἐκ τῆς διακηρύξεως ταύτης τοῦ κ. ὑπουργοῦ.

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κων)πόλεως ὁ οἰκουμ. πατριάρχης Ἰωακείμ Δ' ἔχει διάθεσιν πρὸς τὸ νὰ προσεγγίσῃ πρὸς τὴν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁ Τσάρος ἀποστέλλει εἰς Κων)πολιν τὸν παρὰ τῇ Ἱ. Συνόδῳ τῆς Ρωσσίας αὐτοκρατορικὸν ἐπίτροπον ἵνα μελετήσῃ καλῶς τί τὸ ἀληθές ἐν ταῖς κυκλοφορούσαις ταύταις φήμας αἵτινες εἰσὶ τὰ μάλιστα κινδυνώδεις διὰ τὴν ἀνατολικὴν ὀρθοδοξίαν, ἔχει δὲ ἐντολὴν ἂν φανῶσιν ἀληθεῖς αἱ φημαι αὗται νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ κ. Νελι δῶφ πρὸς κοινήν καὶ προφυλακτικὴν ἐνέργειαν.

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Αἱ Μαγδαληναὶ τῆς πόλεως μας ἐσῆκωσαν κεφαλὴν πλέυν. Ἀλλὰ ζητεῖ νὰ γείνη οἱ κ ο κ υ ρ ἂ καὶ ἄλλη νὰ θάλλῃ χεῖρα ἐπὶ περιουσίας οὐχὶ εὐκαταφρόνητου σχηματισθείσης ἐν ἀγνοίᾳ τῆς καὶ τῆς ὁποίας ἡσθάνθη τὴν οὐσίαν, διότι μέρος ἐγεύσατο... Τὰ καθέκαστα εἰς προσεχέες φύλλον.

Κύριε Συντάκτα.

Ὑπ' ὄψιν ἔχων τὴν ἀπ' ἀρχῆς διαχαραχθεῖσαν πορείαν καὶ πρόγραμμα τοῦ φύλλου σας ὅτι «εἰς οὐδὲν κόμμα θὰ ἀναμιγνύεσθε» ὅτι «θὰ ἐλέγχετε ἔστω καὶ τῶν φίλων σας τὰ παραπτώματα» καὶ ὅτι θὰ ἐγείρῃτε πάντοτε φωνὴν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, στέλλω πρῶτην τχυτὴν πρὸς ὑμᾶς τὴν ὁποίαν πιστεύω νὰ δημοσιεύσῃτε ὑπ' εὐθύνην μου.

Εἶνε γνωστὸν ὅτι ὑπάρχει κανονισμὸς [ὀρτινάντζα] ἐπιτρέπων ὥστε τὸ Δημαρχεῖον ἔχον ἀνάγκην τινὰ ἀνεγνωρισμένην νὰ ἐπιβάλλῃ μέχρι περιφέρειας τῆς πόλεως τριῶν [νομίζω] ἀγγλ. μιλίων ἑκτακτον δημοτικὸν φόρον «ἀνάλογον τῇ κτηματικῇ περιουσίᾳ ἐκάστου». Τοῦ δικαιώματος τούτου ἔκαμε χρῆσιν φέτος τὸ Δημαρχεῖον τῆς πόλεως μας τοῦ ὁποίου τὰς ἀνάγκας οὐδεὶς ἐχέφρων πολίτης δύναται ν' ἀρνηθῇ. Ἀλλ' ἐκεῖνο ὅπερ προῦκάλεσε τὴν ἀγανάκτησιν μεγάλης μερίδος τῶν πολιτῶν εἶνε ὅτι ἡ διανομὴ τοῦ τοιοῦτο φόρου εἶνε ἡκιστα δίκαια. Κατὰ τὴν διανομὴν τχυτὴν ὠρίσθη νὰ δώσῃ ἄνθρωπός τις 3½ λίρας καὶ ἄλλος ἔχων τετραπλασίονα κτηματικὴν καὶ χρηματικὴν περιουσίαν τὸ αὐτὸ ποσόν. Ἄλλος ὠρίσθη νὰ δώσῃ 2 λίρας καὶ 15 τελλίνια ἐνῷ κατὰ πολὺ πλουσιώτερος τούτου θὰ δώσῃ δύο μόνον λίρας. Ἐὰν ἡ εἰς τάξεις διαίρεσις τῶν πολιτῶν ἐγένετο ὡς ἐμάθομεν ὑπὸ τοῦ προκατόχου, πρὸ ἐνὸς ἔτους, δημοτικοῦ συμβουλίου ὥφειλε νὰ

μίζω τὸ παρὸν ἀξίω. δημοτικὸν συμβούλιον νὰ ἐλέγξῃ καὶ ἐξετάσῃ καλῶς καὶ νὰ θελήσῃ ἄμερσλήπτως τὴν διαίρεσιν ἐκείνην καὶ τότε νὰ προβῇ εἰς τὸ νὰ ὀρίσῃ τὸ ποσὸν ἐνὸς ἐκάστου καὶ τότε νὰ προβῇ εἰς τὴν διὰ κλήσεων τοῦ ρ. κ. ι. σ. τ. ι. μ. ὁ ν. ο. ν. γεγραμμένων πρόσκλησιν εἰς δικαστήρια 50 περίπου πολιτῶν, προσκαλουμένων νὰ δικασθῶσι κατὰ τὴν Μ. ἐδομάδα καὶ τὴν μετ' αὐτὴν καὶ νὰ ἀπολογηθῶσι διατὶ ἀνθίστανται νὰ πληρώσωσι τὸν ἄδικον φόρον τοῦτον. Τοῦτο δὲ τὸ ὅτι 50 πολῖται, τὸ ἐν τέταρτον σχεδὸν τῶν δημοτ. ἐκλογέων, ἀνθίστανται εἰς τὸ νὰ πληρώσωσι τὸν φόρον ἡδύνατο πιστεύω νὰ δώτῃ ἀφορμὴν εἰς τοὺς νῦν κ. δημοτικούς συμβούλους νὰ ἐνοήσωσιν ὅτι ἀνθίστανται διότι θεωροῦνται ἡδίκημένοι καὶ νὰ ἀναθεωρήσωσι τὴν πλημμελεστάτην ἐκείνην εἰς τὰς διαίρεσιν, διότι βέβαια δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ θεωρηθῶσιν οἱ πολῖται οὗτοι ὡς μὴ γνωρίζοντες τὰς ἀνάγκας τοῦ Δημαρχείου ἢ ὡς δυστροποῦντες ἀλόγως περὶ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου. Ἡ μήπως ἡ μεγάλη αὐστηρότης καὶ μόνη θεωρεῖται ἄριστον προσὸν τοῦ καλῶς διαχειρίζεσθαι τὰ δημόσια πράγματα;

Δημοσιεύσατε ταῦτα κ. Συντάκτα ὑπ' εὐθύνην μου καὶ δέξασθε τὴν διαβεβαίωσιν κλ. Λεμνισσῶ 3)15 Ἀπριλ. Εἰς πολίτης.

Φίλε Σαλπικτὰ.

Συστήσατε διὰ τῆς "Σάλπιγγος" σας εἰς ἓνα χωριανὸν μου νὰ παύσῃ νὰ ὑβρίζῃ τοὺς ἄνθρωποις ἡμέραν καὶ νύκτα, διότι οἱ ἄνθρωποι εἶνε πράγματα τὰ ὅποια ἂν τὸν βάλουν ὑπ' ὄψιν δύνανται νὰ τὸν χαλινώσουν καὶ τότε δὲν θὰ δικασθῇ πλέον κ. α. ρ. τ. ρ. ἢ μ. η. ν. ἀλλὰ κατ' ἀμαξοῦδιν καὶ τσακιλοῦδιν. Μὰ ἐὰν ἦνε βρεμένος καὶ ἐνὸς μιζέ τὴν ἐ. Κυριακὴν τῆς τεσσαρακοστῆς διὰ Κυριακὴν τῶν Βαίων καὶ ἐφρόντισε νὰ φέρῃ ψόρι ἀπὸ τὴν Λεμνισσὸν νὰ φάγῃ καὶ ἐλατὸν διὰ νὰ πάρῃ ἔς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸν ἐμπαίζουσιν οἱ ὅμοιοι τοῦ μάγκαϊς δὲν πταίουσιν οἱ ἄνθρωποι διὰ τοῦτο.

Ξεύρομεν ὅτι ἀδικεῖται τὸ φύλλον νὰ κάμνῃ λόγον περὶ τοιαύτου ὑποκειμένου, ἀλλ' ἐπειδὴ οὗτος τὸ πῆρε πλέον μὲ ἀπόφασιν νὰ θεωρῇ τὸν ἑαυτὸν τοῦ ὡς ἐξοχόν τι τὴν δὲ περὶ αὐτοῦ ἀδιαφορίαν τῶν ἄλλων ἐκ περιφρονήσεως νομίζει σεβασμὸν, χάριν τοῦλάχιστον φιλανθρωπίας πρέπει νὰ ἀπαλλάξωμεν αὐτὸν τῆς βλαβεραῆς τχύτης ἀπάτης, ὅστις πιθανὸν οὕτω νὰ συνέλθῃ.

Ἐκ τοῦ χωρίου του.

Κυρία «Σάλπιγξ». (Λάρνακι 15 4. 86.)

Ἡ κλαυτεία Κασία εὐρέθη

κατὰ τὴν πρωταπριλιάν, ἔπρεπε νὰ φθάσῃ ἡ ψεύτικη ἡμέρα, ἵνα φέρῃ εἰς φῶς τὴν ἀλήθειαν, ἵνα τιμωρήσῃ τὸ ψεῦδος καὶ ἐκνοποιήσῃ καὶ τὴν δυστυχῆ Ἀστυνομίαν, ἥτις εἶνε τὸ αὐγὸν, ὅπου ἐγγύς σπάζει. Μπρά

βο καὶ μένῃ Ἀπρίλι· ἡ Κυρία Ἀστυνομία θὰ σὲ φιλήσῃ στὰ χεῖλη, ἐλθεῖτε δὲ καὶ τὰ δικὰ μας χεῖλη, διότι ἀμέσως προέβη εἰς τὴν καταδίωξιν τῶν ὑπόπτων, οἱ ὅποιοι εὐχόμεθα νὰ μὴ μείνωσιν ἀτιμωρητοί.

Ἀστυνομία Ἀστυνομία

Πόσκι ὑποφέρετε καὶ ἡμεῖς χαμπάρι δὲν πέρνομεν, οὔτε μᾶλλον νοιάζει τίποτε ὁτιδήποτε καὶ ἂν πάθῃς, διότι μιμούμεθα τοὺς ἄρχοντάς μας, οἵτινες οὐδεμίαν πραγματικὴν ἐξουσίαν σὲ περιβάλλουν καὶ ἡμεῖς οὐδεμίαν συμπαθείαν ἐκφράζομεν. Αὐτὰ σοῦ τὰ λέγω διότι ἐπέρασε στὰ φτῖχά μου τὸ προχθεσινόν σου πάθημα, δυστυχῆ Ἀμιέτ, ποῦ ἐπῆγες νὰ ὑπερασπίσῃς τὴν τιμὴν τῶν οἰκογενειῶν μας ἐξερχομένων τῆς ἐκκλησίας, κατὰ τῶν ὑβρεολογιῶν τῶν ἐν κραυγῇ ὀθωμανῶν ὑπὸ τῶν ὁποίων μικρὰ δὲν ἐφρονέσσο δι' ἐγχείριδίου. Κράτει καλὰ Ἀμιέτ τὸ ἐγχειρίδιον τὸ ὅποιον θὰ σὲ ἐπτερεῖ τῶν κέλπων τῆς ἀξιοτίμου οἰκογενείας σου, ἵνα τὸ δείξῃς εἰς τοὺς Κυβερνῶντας μας καὶ σὲ ἱκανοποιήσουν καὶ σοῦ εἰποῦν τοῦλάχιστον ἓνα ἀφφερίμ.

Τούρκικος φόρος

Θὰ πληρώνεται ὑπὸ τῶν ταλαιπωρουμένων Κυπρίων αἰωνίως καὶ τυμπανιαίως, διότι μπαίνει στὰ πουγγιά τῶν λόρδων, καὶ ἡ μεγάλη Ἀγγλία ὡς μητέρα των, παίζει εἰς ἡμᾶς τὸν κωφόν, διότι δὲν θέλει νὰ στερήσῃ τὰ παιδιὰ τῆς ἀπὸ τέτοιον νόστιμον γάλα. Ἡμεῖς ὅμως εἶνε ἀνάγκη νὰ προβῶμεν εἰς ἐκλογὴν μικτῆς ἐπιτροπῆς ἀπὸ ὀθωμανοὺς καὶ χριστιανοὺς καὶ μὲ μὴν αἵτησιν στὸ χέρι νὰ κατεβῶμεν τοῦ Πολυχρονημένου Σουλτάνου νὰ τὸν παρακαλέσωμεν, νὰ τοῦ φιλήσωμεν τὴν ποδιάν του, καὶ ἐκεῖνος θὰ μᾶς κάμῃ ἓνα μερχαμέτη, διότι τίποτε στὴν τζέπην του δὲν θάλει. Αἶτε λοιπὸν ἐμπρὸς μὴ χάσετε καθόλου καιρὸν.

Συνιστῶμεν τὴν προσοχὴν τοῦ Δημαρχείου διὰ τὰς εἰς μερικὰ μαγαζιά κεκλεισμένας ἀρέγκας ἐκ τῶν ὁποίων ἐξέρχεται δυσωδία ἀφόρητος καὶ ὁ διαβάτης ἀναγκάζεται νὰ ρίπτεται στὸ τέσσαρα ἄμα φθάνει στὰ μέρη ἐκεῖνα. Θρίδαξ.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμνισσοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἄπισσα γρ.	215—225
„ συνήθη γερά,	200—215
„ χαλασμένα	185—195
Ρακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὁκὰ παρ. 70-71	
Σταφίδες δρασταὶ παραδ. ἡ ὁκὰ 75—80	
σῖτος (Λευκ. λρ. 182.) Γρ. 40—42.	
κριθὴ „ „	22—24.

Τοῦ 97 αἰνίγματος (χρῆμα—ρῆμα) ἐστάλη ἡμῖν καὶ ὑπὸ τῆς κ. Κ. Ν. Ζήνωνος ἐντεῦθεν ἡ ἐξῆς φρασία λύσις.

“Χρῆμα” γὰρ τὴν μητέρα σας

Ἑλλάδα μὴ λυπεῖσθε

ἂν τέκνα γνήσια αὐτῆς

θέλετε νὰ καλῆσθε.

Τὸ “ρῆμα” φρεῖ δὲ λελύθη καὶ δέον νὰ λησμονῆτε καὶ μία νὰ ᾔνῃ ἡ σκέψις σας “νὰ ἐλευθερωθῆτε”.

Δύσις αἰνίγματος 98.

Ἀννα—μάννα

Αὐτῆρες ἐκ Λεμνισσοῦ ἡ κ. Κ. Ν. Ζήνωνος, Μ. Δ. Φραγγούδης, Ν. Γ. Κάρταλις. Ἐδόθη δ' ἡμῖν καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Μ. Ι. Εὐθυβόλου ἡ ἐξῆς λύσις.

Τῆς Θεοτόκου Μαριάμ

μήτηρ ἦτο ἡ “Ἀννα”

Τοῦ δὲ λαοῦ τοῦ Ἰσραὴλ

τροφή ἦτο τὸ “μάννα”.

Τὸ ἐν τῷ 97 ἀριθ. πρόβλημα ἔλυσαν οἱ κ. κ. Δημ. Η' Ἰκκωβίδης ἐκ Λάρνακος καὶ Μ. Βασιλείου ἐκ Κυθραίας.

Τὸ ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ ἀλγεβρικὸν πρόβλημα ἔλυσαν οἱ κ. κ. Ν. Γ. Μαληκίδης, Κλ. Κόφτης ἐνταῦθα καὶ Ν. Γαβριηλίδης ἐκ Λευκωσίας.

Αἶνιγμα 99

Μὲ τὸν τράχηλον μ' ἀφίνεις;

εἶσαι σὺ φίλε αὐτός;

χωρὶς τούτου εἶμαι πνεῦμα

ἰσχύς· αὖρα τῆς νυκτός.

Πρόβλημα

Ἐργάτης τις συνεφώνησεν ἀντὶ 100 γροσίων νὰ ἐξαντλήσῃ λάκκον ἔχοντα βάθος ὀργυίων 6 καὶ νερὸν ὀργυίων 9, ἀλλ' ἀφοῦ ἐξήντησε μόνον 5 ὀργυίων νερὸν ἠθένησε καὶ ἐξήντησε τὰς λοιπὰς 4 ἄλλος. Τὸ ἀνὰ λογεῖ νὰ πάρῃ δικαίως ὁ πρῶτος ἐκ τῶν 100 γροσίων καὶ τί ὁ δεύτερος;

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ κ. Α. Ν. Γαλανίδης ἐν Λεμνισσῷ ἐπρομηθεύθη ἐσχάτως μεγάλην ποσότητα θειαφίου ἰταλικοῦ, ὅπερ ἀπεδείχθη τὸ καλλίτερον πάντων, μετὰ τῶν καταλλήλων μηχανισμῶν δι' ὧν κονίζονται αἱ ἄμπελοι. Ἀπεδείχθη ὅτι πολλῶν χωρίων αἱ ἄμπελοι διὰ τοῦ κονίσματος ἰάθησαν ἐντελῶς καὶ ἀπηλλάχθησαν τῆς στάκτης καὶ τῶν καταστρεπτικῶν ἐντόμων. Σπεύσατε λοιπὸν ἅπαντες ἐγκαίρως εἰς τὸ σωτήριον τοῦτο φάρμακον.

Ἐπίσης ὁ κ. Α. Γαλανίδης ἐπρομηθεύσατο ὥρολόγια παντὸς εἴδους ποιότητος ἡγγυημένης καὶ ἀξίας καταβιβασμένης μέχρι τῶν δέκα σελινίων. Τόσον δὲ τῶν ἀκριβῶν ὅσον καὶ τῶν εὐθηνῶν ὁ μηχανισμὸς εἶνε ἐξαιρετός· ἡ δὲ διαφορὰ προκύπτει ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ μετάλλου τῶν ἐξωτερικῶν μόνον καλυμμάτων. Μὲ δὲ καὶ λοιπὸν σελίνια ἀποκτᾷ κανεὶς πολλὰ καλὸν ὥρολόγιον.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Λευκωσίᾳ.